

kommende tilføede, ogsaa undertiden er kommen for Taa af de rette Vedkommende, og det er jo netop derpaa, det kommer an.

Formanden: Da ikke Flere have begjært Ordet, gaae vi over til Afstemning. Jeg skal med Hensyn til denne bemærke, at jeg mener, at den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph mellem §§ 3 og 4 bør afstemmes forinden Ændringsforslaget til § 3, idet Vedtagelsen af Forslaget om en Forandring i § 3 er afhængig af, om den nye Paragraph antages eller ikke. Endvidere maa jeg gjøre opmærksom paa, med Hensyn til § 1, hvortil der er foreslaaet af den 4de Landsstiftingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun), at anden og tredie Passus skulle gaae ud, medens Udvalget indstiller, at kun den tredie Passus udgaaer, at jeg agter først at lade det førstnævnte Ændringsforslag sætte under Afstemning, og hvis det forkastes, bliver det af Udvalget stillede Forslag at afstemme. Jeg nævner dette, fordi jeg mener, at denne Fremgangsmaade ikke bør bruges med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere fremkomne til § 5. Der er af en Minoritet foreslaaet, at den hele Passus: „Commissjonen kan ogsaa . . .“ indtil Paragraphens Slutning skulle gaae ud, hvortil der af Udvalgets Majoritet er foreslaaet, at der i denne Passus kun skulle udgaae Ordene: „i Forbindelse med . . .“ indtil Slutningen, og istedetfor sættes noget Andet. Her mener jeg, at, naar Afstemningen skal finde Sted med den fornødne Frihed, gaaer det ikke an at lade Minoritetens Forslag, at den hele Passus skulle gaae ud, afstemme først, og hvis det forkastes, da lade Majoritetens Forslag om en Forandring i Slutningen afstemme; thi hvis jeg gjorde det, vilde ved Afstemningen af den hele Passus, de Stemmegivende være i Usikkerhed, om de skulle stemme mod den hele Passus, forinden de vidste, om Majoritetens Forslag var antaget eller ikke. Om man vil stemme for at lade hele denne Passus gaae ud eller ikke, kan jo være afhængigt af, at man veed, om den sidste Deel bliver forandret efter Majoritetens Forslag. Som Følge deraf vil jeg først lade afstemme, om Majoritetens Forslag antages, og derefter

Minoritetens. Jeg maa bemærke, at der ikke er noget principalt og subsidiairt Forslag; baade Majoritetens og Minoritetens Forslag ere principale; men der er en subsidiairt Tilslutning af en Minoritet til et principalt Forslag af Majoriteten. I Genhold til det saaledes Bemærkede gaae vi altsaa til Afstemning.

Ved den derpaa foretagne Afstemning, blev:

1) Ændringsforslag af M. P. Bruun til § 1:

At 2det og 3die Afsnit: „Landvæsenkommisfionerne udnævnes . . . ophøre de at fungere“ udgaaer.

forkastet med 24 Stemmer mod 10.

2) Udvalgets Ændringsforslag til § 1:

Sidste Afsnit: „Forsaavidt de nuværende . . . ophøre at fungere“, udgaaer.

vedtaget med 31 Stemmer mod 3.

3) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Indenrigsministeren bestemmer, efter indhentede Betænkninger fra Amtstraadene, hvor mange Landvæsenkommisfioner der skal være for ethvert Amtstraadsdistrict, derunder indbefattede de indenfor sammes Grændser beliggende Kjøbstæder, hvilke i Henseende til Landvæsenkommisfionsfager blive at ansee som hørende til Amtstraadsdistrictet.

Landvæsenkommisfionerne udnævnes for Fremtiden af Indenrigsministeren efter Indstilling af vedkommende Amtstraad; de beskiftes kun for en Tid af 6 Aar, men kunne efter Udlobet af denne Tidperiode paany beskiftes. Finder Indenrigsministeren Betænkethed ved at udnævne de af Amtstraadet indstillede Personer til Landvæsenkommisfioner, har han at paalægge Amtstraadet at indkomme med nye Indstillinger.

vedtaget eenstemmig med 38 Stemmer.

Lovforslagets § 2 (see Anhang A. Sp. 715—16) antages for vedtaget uden Afstemning.